

Budavári Hírmondó

Budavári Evangélikus Egyházközség Hírlevele

XXIII. évfolyam 2018/3. szám Reformáció

„Mivel pedig mi mindannyian naponként körül vagyunk véve mindenféle veszedelemmel, s végül meg kell halnunk, ezért az irgalmas Istennek szívünk mélyéből és alázatosan hálát kell adnunk azért, hogy olyan kegyelem-teljes jegyet adott nekünk, amellyel – ha hitünkkel ragaszkodunk hozzá – a halálon és minden veszedelmen át vezet, és magához Krisztushoz és az összes szentekhez von minket.”

Dr. Luther Márton: Krisztus valóságos szent testének sacramentumáról

Be van fejezve a nagy mű ... az alkotó pihen?

„*Újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert...*” (Ef 4, 22-23)

Elmúlt 2017, lezajlottak a reformáció 500. évfordulója alkalmából szervezett ünnepek. Az év tele volt ünnepi emlékezéssel, sok értékes, színvonalas, fel-emelő rendezvény, istentisztelet méltatta az 1517-es események jelentőségét. Jó volt ünnepelni, átélni Isten ajándékait, számba venni a reformáció hatását az egyházra, társadalomra, kultúrára, művészetekre.

A reformáció 501. évében nekem mégis hiányérzetem van, és azt kérdezem: van-e hatása az ünnepelésnek a hívő egyén és evangélikus egyházunk személyes hitére, megújulására? Úgy érzem, mintha ezzel az ünnepléssel kipipáltuk volna teendőinket, és most Madáchnak a címbe idézett és szállóigévé lett mondatával élve visszatérnénk a szürke hétköznapokba. Mert ne felejtjük el, a reformáció lényege a megújulás, és a reformációra való emlékezés üres hivalkodássá lesz, ha az „*Ecclesia semper reformanda est*”, vagyis az egyház mindig megújítandó értelmében nem újul meg az életünk és ezzel együtt a gyülekezet.

Luther 1517-es tételeinek kitűzésével csupán elkezdődött a reformáció, de hosszú évtizedek során formálódott az a hit és egyházi élet, amelyre ma úgy tekintünk, mint örökségünkre, kincsünkre. Ez a folyamat reformok sorozatát eredményezte az élet minden területén. A reformáció közös örökség mindannyiunknak, melynek nélkülözhetetlen eleme a megújulás, amely a reformáció szíve, Luther tanítása a mindennapi megtérésről, hogy naponként vissza kell térnünk Istenhez. Jó az ünnep, jó az emlékezés, mert az a megújulás fontos motiválója lehet. Ha emlékezünk a reformáció nagy alakjainak hűségére, Isten és az Ige iránti szeretetére, áldozatukra, a bűn ellen való harcukra, felismerjük, hogy milyen távol kerültünk tőlük. A reformáció utódainak, Krisztus egyházának a reformációja az Isten tetteinek idejére való emlékezéssel kezdődik, és lelki megújulásában folytatódik. Ezért mi magunk is benne vagyunk a reformációban. Az válik döntővé, hogy a ma evangélikus egyháza mit érez, mit hisz, és ennek milyen módon ad kifejezést. A reformáció alapvető felismerései ma is érvényesek: egyedül Krisztus, egyedül a hit, egyedül a kegyelem, egyedül a Szentírás. Luther Márton közel ötszáz évvel ezelőtt elkezdett cselekedete nem egy befejezett, hanem egy ma is élő folyamat.

Pál apostol így ír: „*Újuljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert...*” (Ef 4, 22-23). A belső megtisztulást, a bűnbánatot és Jézus Krisztus elfogadását egy képpel szemlélteti: Jézus követője olyan, mint aki a mocskos ruhát leveszi és tiszta ruhát ölt magára. Nem elég tehát emlékezni, és látni, miben lettünk hűtlenné, miben szennyeztük be magunkat és így a Krisztus testét, az egyházat. Engedelmeskedni kell Istennek a meglátottak fényében, letvetni mindazt, ami tisztátalanná, hiteltelenné tesz, és az ige szerinti tiszta életet folytatni. Kegyelemből, hit által. Ez az új ember, akit Isten teremtett. Ez a reformáció öröksége, a keresztyén ember hétköznapokban megnyilvánuló identitása. Nem azért vagyunk a reformáció népe, evangélikusok, mert egyházunk nagy alakjaival büszkélkedünk, hanem mert abban a Jézus Krisztusban hiszünk, akiben ők is hittek. Az ünnep az Istennel való kapcsolatunkra kérdez rá, és azt helyezi a középpontba.

Ha a reformáció üres hagyományá merevedik, az egyházi élet is sorvad. Hiába szeretnénk reformációt elérni az egyház törvényeiben, szervezeti hierarchiában, ha közben az egyház lelki élete, hite, Krisztussal való kapcsolata gyenge. A rendszerváltás óta sok minden változott: új zsinati törvény született, új tisztségviselőket választottunk, itt-ott új liturgiát vezettek be, építettünk, szerveztünk, konferenciáztunk, de a gyülekezetek belső élete, a templomlátogatók száma, az ifjúság részvétele nem változott; sőt!

Van a reformációnak egy olyan formája, amiről jóval többet kellene beszélnünk, mint a struktúra és a szertartások megváltoztatásának sok kísérlete. Ez pedig a helyi gyülekezeti élet reformációja. A reformáció alulról kezdődik. A 16. században sem reformzsinatok, egyházi főpapok indították el a reformációt, hanem egy ember, egy szerzetes, Luther Márton, aki megragadta Isten kegyelmét, és egészen rábízta magát. Valahol ma is így történik a reformáció: egy gyülekezeti tag, egy lelkész, egy közösség rá meri bízni magát egészen Istenre, Jézus Krisztusra, az Igére. Ezzel lesz a reformáció nemcsak a múltba néző és a múltat ünneplő emlék, hanem élő, az ember és az egyház megújulását ma is munkáló erő.

Balicza Iván

Szomszéd rétje...

Szomszéd rétje címmel indítottam egy sorozatot, amelyben azt próbálom végigjárni, hogy egy-egy keresztyén életünket érintő élet-terület más felekezeteknél miként „működik”. Írtam már az istentiszteleten való részvétel fontosságáról, a keresztyén ember bizonyágtevő szolgálatáról. Ma az egyik legérzékenyebb témáról, az anyagiak kérdéséről írok. Tudom, hogy ez hálátlan téma. Mégis úgy érzem, hogy írni kell róla, mert sokan talán nincsenek tisztában azzal, hogy a keresztyén istentiszteletünknek is, s a keresztyén hétköznapiaknak is – hitből fakadóan – része az adakozás.

A jókedvű adakozásról!

Azt már mindenki hallhatta, hogy a kis egyházakban, szabadegyházás közösségekben természetes az, hogy a tagjaik tizedet fizetnek. Bibliai gyökerei vannak ennek a szokásnak, hisz Mózes törvénye egyértelműen előírta, hogy „a föld minden tizede az Úré!” (3Móz 27,30). S ebből fakadt aztán, hogy a bibliás emberek a maguk életére nézve is kötelezőnek érzik ezt.

Láthatjuk, hogy amíg egy kisebb evangélikus gyülekezet anyagi gondokkal küszködik, és folyamatosan támogatásra szorul, addig egy-egy baptista vagy más új-protestáns közösség – még ha sokkal kisebb is a gyülekezet – simán fenn tudja magát tartani. Náluk törvény, belső szabály, hogy a hívek a tizedükkel támogassák Isten ügyét.

Szívből örülünk, hogy a gyülekezeti tagjaink közül is vannak, akik ezt komolyan veszik. Még akkor is, ha evangélikus egyházunkban ez nem törvény. Evangéliumi alapon – értelemszerűen – inkább azt látjuk fontosnak, hogy a „jókedvű adakozót szereti az Isten!” (2Kor 9,7). Tehát nem azt, aki kényszeredetten ad, hanem azt, aki hitből, szívből vállalja fel az evangélium ügyének támogatását.

S máris eljutottunk addig a kérdésig, hogy az adakozás nem anyagi, hanem lelki kérdés. Nem az az izgalmas, hogy ki hogyan áll anyagiakban, hanem az, hogy milyen élő a kapcsolata Istennel. Jézus pl. a szegény özvegyet, aki a két fillérét dobta a templomi perselybe, állította példaképpen a többiek elé (Lk 21, 1-4). S nem véletlenül, mert ő áldozatot hozott, nem a feleslegéből adott. Így valójában a templomi persely nem „pénztár”, ahol a szolgáltatásért fizetünk. Így a perselypénzünk – ofertórium – áldozathozatal az evangélium ügyéért vagy sok esetben valami jó és fontos egyházi ügy támogatásáért. S az adományunk vagy az úgynevezett egyházfenntartói járulékunk, nem a tagsági igazolás megváltása, hanem annak a kifejeződése, amit bibliai gyökerek alapján vallunk: Mindent Istentől kaptunk! Viszonozni nem tudjuk azt a sok jót, amit Istentől kaptunk, de hálás szívvel, örömmel tehetünk azért, hogy igéje terjedjen, s minél több ember kapjon evangéliumi vigasztalást.

Egy régi mondás szerint az embernek a pénztárcája tér meg legutoljára! Ezzel azt fejezték ki a

régiek, hogy a legnehezebben az anyagiakhoz való viszonyunk változik meg. De ahol az ige megnyitotta a szíveket, ott a másokért való anyagi felelősségvállalás is növekszik.

Hogy miért írok erről? Sokan abban a tévhitben élnek, hogy az egyházakat fenntartja az állam. Valóban sok hír szólt arról, hogy az állam – vagy a kormányzat – mennyi pénzzel támogatta a különféle egyházakat. Arról azonban már alig esik szó, hogy ezek a támogatások nem a gyülekezeti hitéletre és a gyülekezet fenntartására érkeznek, hanem annak az intézményrendszernek a fenntartására, amelyek állami feladatokat vállalnak át. Gyülekezeti szinten ezek a támogatások minimálisak.

Az lenne a természetes, ha a gyülekezet belső életét, kisugárzó missziói szolgálatát a gyülekezet tagjai maguk tartanák fenn. Ez biztosítaná azt a függetlenséget, hogy szabadon, és hitelesen szólaltassa meg az igét. Az állami támogatási rendszerben mindig ott van a függőség! Értelemszerűen, az államnak feladata a műemlékek, az épített örökségek karbantartása, a szociális vagy az oktató munka támogatása. De a gyülekezeteknek meg kellene teremteni azt a függetlenséget, hogy ne az éppen hatalmon lévők döntései határozzák meg, hogy miből és mennyit valósíthat meg az egyház.

Köztudott, hogy a gyülekezetünkben nyilvántartott 1800 család közül csak alig több, mint 500 fő járul hozzá rendszeresen a terhek viseléséhez. Nekik, a támogatóknak nagyon hálásak vagyunk!

Fontosak nekünk azok a gyülekezeti tagjaink is, akik nem rendszeresen támogatják gyülekezetünket. Gyermekeiket, unokáikat ugyanúgy hitoktatjuk, az elhunyt szeretteik temetésén őket ugyanúgy vigasztaljuk, s ha gondoljaikról, betegségeikről tudunk, akkor értük is imádkozunk. Ha tudunk születésnapjukról, őket is köszöntjük, és előttük is nyitva áll mindig a templomunk.

Mivel nap, mint nap megtapasztaltam az Isten gondoskodását – és ezt a legnagyobb őszinteséggel mondom – nem azért imádkozom, hogy több legyen a „tized fizető” gyülekezeti tag, hanem azért, hogy Krisztus ismeretére minél többen eljussanak, s a hit örömet és biztonságot adó ajándékát minél többen érezzék a hétköznapijaikban is.

Bence Imre

Luther 1518-ban

1518 elejére Luther 95 tétele az egész Német-római Birodalomban ismertté vált nyomtatásban német nyelven is. Mivel kiváltó okáról, a búcsúról nem volt megállapított dogma az egyházban, lehetett vitatkozni róla, így többen írásban támadták őt. Egyik tanítványa összegyűjtötte a téma körüli iratokat és 1518-ban a könyvnyomtatás akkori centrumában, Baselban kiadatta. A vitában Luther gondolatai fokozatosan érlelődtek ki, és csak a publikációs sikert követően fogalmazta meg a reformáció áttörő gondolatait.

1518. február-márciusban történhetett vele a „toronyélmény”, prédikációinak elemzése és későbbi visszaemlékezései alapján, bár korábban úgy gondolták a kutatók, hogy a pályája kezdetén volt. 1519-re megfogalmazódott az „Isten igazsága” kifejezés új lutheri értelmezése. *„Ekkor Isten igazságát úgy kezdtem értelmezni, mint azt az igazságot, melyben az igaz ember Isten ajándékozása folytán él, mégpedig hitből. ... igazság, mellyel minket a kegyelmes Isten igazá tesz a hit által”.*

1518. áprilisban került sor a heidelbergi disputára: az ágostonos kongregáció gyűlésén Luther előadónaként lehetőséget kapott nézeteinek ismertetésére elsősorban a kiközösítésről, és bár tanait nem hagyták jóvá, mégis sok követőt szerzett.

Közben wittenbergi professzorként és lelkész-ként kiadványokat jelentetett meg: tematikus prédikációkat, német nyelvű Biblia-magyarzatokat, a Tízparancsolat és a Miatyánk magyarzatát. Az olvasók körében ezek voltak a legnépszerűbbek.

A wittenbergi egyetem gyors fejlődésnek indult. A professzorok kezdetben óvatosak voltak, majd támogatták Luthert, aki ebben az évben kedvenc bibliai könyvéről, a Galatákhöz írt levélről adott elő. Új tanszékek jöttek létre: görög és héber, augusztusban pedig megjelent új magisterként a görög tanszéken a 21 éves Philip Melachthon, aki gyökeresen megreformálta a hét szabad művészet karának programját.

1518 folyamán Albrecht mainzi érsek és a domonkos szerzetesrend feljelentette Luthert X. Leó

papánál, aki azonban nem akart komolyan foglalkozni az ügygel, az Ágoston-rendiek és a domonkos rendiek vitájának tartotta. Viszont miután Luther elküldte neki a tételekhez írt magyarázatait és kémelek jelentései alapján I. Miksa császár is kérte Luther kiközösítését, 60 napon belül meg kellett jelleennie Rómában a pápai bíróság előtt. Azonban Bölcs Frigyes szász választófejedelem a zavaros politikai helyzetnek köszönhetően el tudta érni, hogy Németországban hallgassák ki. 1518 októberében Luther gyalog érkezett egy társával Augsburgba, ahol Cajetan bíboros, a pápa megbízottja a Fuggerpalotában tételei visszavonására szólította fel. *„Ágosta felé útközben ez volt a hangulatom: »Most meg kell halnod«. Azt gondoltam, hogy számomra a máglya már elkészítve áll”.* Staupitz is ide utazott, felmentette Luthert az engedelmességi kötelezettsége alól, ő pedig írásban tett nyilatkozatot: csak a Szentírás alapján lehetne meggyőzni, hiszen nem állított olyat, ami ellenkezik a Bibliával, az egyházatyákkal és a pápai törvényekkel. Luther segítséggel szökött meg a városból és lóval nyargalt vissza Wittenbergbe. *„... mivel a város összes kapuit őrizték, titkos ajtón át bocsátottak ki. Fegyver, csizma, nadrág nélkül, csuklyában vászon ingbe öltözve, kalappal és kabátban – gondolatokba mélyedve egy ágostai kíséző társaságában... minden-szentek napján érkeztem meg Wittenbergbe.”*

1518 novemberében Altenburg várában került sor egy megbeszélésre Karl von Miltitz pápai küldött és Bölcs Frigyes szász herceg részvételével, melyen Luthernak is meg kellett jelleennie. Az eredmény értelmében a pápa nem támad, Luther pedig hallgat. Sőt, X. Leó még egy elegáns stílusú levelet is küldött Luthernek, azonban Bölcs Frigyes nem továbbította neki.

Luther hallgatása csak néhány hónapig tartott. 1518/19-ben 500 000 példányban forogtak közkézen vitairatai, tehát Luther véleménye német nyelvterületen minden művelt emberhez eljutott, a Német-római Birodalomban mindenhol ismerték nevét.

Birkás-Sztróky Edit

Gyülekezeti munkacsoportok vezetőinek bemutatkozása I.

Gyermek- és ifjúsági munkacsoport

A műemlékvédelem-örökségvédelem területén dolgozom évtizedek óta. Édesanyám révén már egészen kicsi koromtól fogva részese lehettem a gyülekezet életének.

Idén harmadszor választottak meg arra a presbiteri szolgálatra, amelyről Péter apostol így ír: „A közöttetek levő presbitereket kérem én, a presbitertárs és Krisztus szenvedéseinek tanúja, valamint eljövendő dicsőségének is részese: legettessétek Isten közöttetek levő nyáját, ne kényszerből, hanem önként, ne nyereszkedésből, hanem készségesen, ne is úgy, mint akik uralkodnak a rájuk bízottakon, hanem mint akik példaképei a nyájnak.” (1Pét 5, 1-3) Szintén harmadik alkalommal lettem ennek a munkacsoportnak vezetője. Ezen kívül a Zenei munkacsoportnak is tagja vagyok.

Öröm és egyben megtisztelő számomra a gyerekek között szolgálni az Istent. Több mint 15 éve foglalkozom a vasárnapi 11 órás istentisztelet alatt kisgyermekkel, jelenleg 3 csoportban tartunk hittanórát: bölcsődés-óvodás, alsós, valamint felsős korosztály számára. A 25 fős munkacsoportban az egyetemistától a teológusokig, tanártól az egyéb hivatást végzőkig mindenki megtalálja magának azt a feladatot, amit szívesen, odaadóan és többségében önkéntesen végez.

A 14-18 éves korosztálynak szóló pénteki MÉRTÉK alkalmon az előző évek alatt nagyon jó csapat alakult ki, akikkel már igen komoly témákról lehet beszélgetni. Ezt a csoportot hat fő koordinálja. Bibliai történeteket, valamint a korosztályt érdeklő hétköznapi témákat dolgoznak fel. A legújabb kezdeményezés egy ifis zenekar alakítása.

A munkacsoport rövidebb-hosszabb távú elképzelései között szerepel rajzpályázat, karácsonyi bábjáték, családi kirándulások, gyülekezeti kórusban való részvétel és „külsős” programok szervezése. A testvérek csak egy kis ízelítőt kaptak most szolgálatunkból. Kísérjék a Gyermeket és az Ifjúságot imádságos szívvel és lélekkel továbbra is!

Bakó Zsuzsanna

Belmissziói programszervező munkacsoport

Az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának befejezését követően, különböző jogi beosztásokban dolgozom.

1990-ben férjemmel, dr. Pócze Tiborral ügyvédi irodát alapítottunk, melyet – férjem sajnálatos halálát követően – egyedül működtettem. 1993 óta egyetemi oktatóként különböző jogi tárgyakat tanítok. Tudományos munkásságomhoz kapcsolódóan számos publikációm, tankönyvem jelent meg, és külföldön is tartottam előadásokat, konferenciákon vettem részt.

1988 óta tartozom a Budavári Evangélikus Gyülekezethez. Korábban egyházmegyei ügyészként teljesítettem szolgálatot, jelenleg az Északi Egyházkerületet segítem jogi tanácsaimmal. Ez év áprilisában a gyülekezet presbiterévé választottak, és a belmissziói programszervező csoport vezetésével tisztelték meg.

A munkacsoportnak jelenleg 13 tagja van, de odavárok mindenkit, aki a munkacsoport feladatai iránt érdeklődik. Első tevékenységünk a Budavári Evangélikus Nyárkezdő Nap szervezésében és lebonyolításában való aktív részvétel volt. Szeretném, ha a munkacsoport részt venne hétvégi családi programok, tematikus beszélgetések szervezésében: úgy a fiatalok, mind az idősebbek problémáinak meghallgatására, és az ezekre irányuló megoldások közös keresésére.

Aszódi Ilona

Egyházzenei és istentiszteleti munkacsoport

Kisgyermek koromtól kezdve, a kondorosi templom „papné” padjában ülve édesanyammal és nővéremmel szinte mindegyik istentisztelet aktív, éneklő résztvevői voltunk. Békéscsabán, majd az egyetemi éveim alatt Szegeden, végül a fővárosba költözvén főleg a Bécsi kapu téri templomban. Az esküvőnk, 3 gyermekünk és egyik unokánk keresztelője, gyermekeink konfirmációja, lányaink esküvői a budavári templomhoz kötnek, ahogy az évtizedek óta betöltött presbiteri, több ciklusban végzett jogtanácsosi, alapítványi kurátori szolgálat és – feleségemmel együtt – a Schütz- és a vesperás kórusban való éneklés is. A munkacsoportok 2000. évben történt létrehozásától kezdve az istentiszteleti és zenei munkacsoportban tevékenykedem annak vezetőjeként.

A tavaszi gyülekezeti választásokat követően a munkacsoport májusban tartotta első ülését 13 fővel. Mindjárt nagy fába vágtuk fejszénket, javaslatot tettünk a kántor-karvezetői feladatok/munkakör szétválasztására. Az elnökség és a presbitérium támogatta a javaslatot, a karvezetői pályázat a nyáron kiírásra került, a jelölteket kóruspróbán hallgattuk meg. Szeretnénk, ha a nagy múltú Schütz kórus ismét magas színvonalon gazdagítaná az istentiszteleteket, a gyülekezeti életet.

A munkacsoport tagjai presbiterek, képviselőtestületi tagok, de a gyülekezet „tiszttség nélküli” aktív, az egyházi zene és a liturgia iránt elkötelezett tagjainak segítségére is számíthatunk egyházzenei koncertjeink szervezésében, reklámozásában is.

Csoportunk fontos feladata az istentiszteleti felolvasói szolgálat szervezése és végzése. A felolvasói csapat létszáma változó, jelenleg 14 fő vállalja rendszeresen ezt a szolgálatot. E körben is várjuk új emberek jelentkezését a fiatalabb korosztályból is. Kellő számú új jelentkező esetén nemcsak a 11 órás, hanem a 9 órás vasárnapi istentiszteleteken is elindítható lenne a felolvasói szolgálat. A perselyezői feladatokra szintén várunk önkénteseket.

Táborszky László

Az új német lelkész bemutatkozása

Szeretnék röviden bemutatkozni. Löttsch Barbara vagyok és Szászországból jöttem, Lipcse közeléből, eddig három egyházközségben dolgoztam.

Budapesti munkám miatt már tanultam egy kicsit magyarul egy nyelviskolában.

Szeptember óta dolgozom lelkésznőként a Német Ajkú Evangélikus Egyházközségben. Férjemmel Thieme Frankkal és legkisebb lányunkkal Annegrettal költöztem Budapestre. Magyar kollégáim és Fabiny püspök úr nagyon barátságosan és szívesen fogadtak. Köszönöm szépen! A családom nagyobbik része Németországban maradt: szüleim és a két fiúnk. Idősebbik lányunk pedig Izraelben dolgozik önkéntesként.

Mik a feladataim és céljaim itt Budapesten? Szeretném belülről erősíteni a német gyülekezetet istentiszteletek, bibliaórák, konfirmációs órák és diakóniai munkán keresztül. Kifelé fontosnak tartom az együttműködést ökumenikus testvéreinkkel. Nagyon jó lenne, ha előbbieik mellett gyülekezetünk a német nyelvű turisták kiindulópontja is lenne Budapesten.

Talán találkozunk a két nyelvű istentiszteleteken? Örömlénk.

Isten áldását kérem gyülekezeteinkre, minden vendégünkre és a közös munkára!

Barbara Löttsch

Az új karnagy bemutatkozása

Hacknauer Bettina vagyok, a gyülekezet újonnan megválasztott karnagya. Tavaly szereztem meg a master diplomámat a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem egyházzene-ének-zene szak – karvezetés szakirányán. Jelenleg ének-zenét tanítok a Zuglói Hajós Alfréd Magyar-Német

Két Tanítási Nyelvű Általános Iskolában fél állásban, mellette pedig magánéneket tanulok Kodály Zoltán Magyar Kórusiskolában.

Tagja vagyok az Új Liszt Ferenc Kamarakórusnak és a Pax et Bonum Kamarakórusnak. Gyerekkorom óta járok a főtí Kántorképzőbe, az egyházzenevel is itt kerültem kapcsolatba, és 2011 óta tanítok a júliusi tanfolyamokon.

Nagy örömmel várom Schütz kórusal való közös munkát!

Hacknauer Bettina

Evangélikus segítség Iraknak

Október 14-én vasárnap a 11 órai közös két nyelvű istentiszteleten gyűjtést tartunk iraki keresztény családok számára, október 15-én hétfőn pedig a Budavári Evangélikus Szabadegyetem keretében „*Te érted gyilkolnak minket nap, mint nap, annyira becsülnék, mint vágójuhokat*” – keresztényüldözés Irakban és Nigériában címmel dr. Fabiny Tamás püspök vetített képes előadást tart.

„Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik.” (Példabeszédek 17,17)

Észak-Irak üldözött keresztényeinek és a közeli háborúk áldozatainak javára gyűjtést tart a Magyarországi Evangélikus Egyház.

Célunk, hogy a súlyos helyzetben lévő Kurdisztán régióban a korábban támogatásunkban részesült tizenhét család után további keresztény testvéreink hazájukban maradását tudjuk előmozdítani.

Kérjük a gyülekezeteket, hogy október 7-én vagy valamelyik azt követő vasárnap a templomi perselypénzt erre a célra gyűjtsék. Az így befolyt támogatást az egyházmegyéken keresztül lehet eljuttatni az országos egyházhoz.

Köszönettel fogadunk egyéni támogatásokat is a 11784009-20212564-es számlaszámon.

Erős vár a mi Istenünk!

A Magyarországi Evangélikus Egyház elnöksége

EVANGÉLIKUS SEGÍTSÉG IRAKNAK

Bede Anna

Fohász

*Köszönöm azt, Uram, hogy élek,
Köszönöm azt, hogy ép hitem,
S hogy e világban ím, a lélek
Gyönyörű házáat építem.*

*Köszönöm azt, hogy sok bajomban
a Te Igéd vigasztalás,
s hogy ahol ennyi fájdalom van,
Tovaröpít egy jó varázs.*

*Valami mindig talpra állít,
valaki mindig megsegít,
rövid utunk kálváriáit –
járva az átkok berkeit.*

*Köszönöm azt, hogy vársz a Mennyben,
s hívogató szód rám talál.
A sugaras, kék végtelenben
köszönöm azt, hogy nincs halál.*

Eseménynaptár – 2018. Reformáció

Október 2. kedd

19.00 – Presbiteri gyűlés a BUDAGYÖNGYÉN a kápolnában (1125 Budapest Szilágyi E. fasor 24.)

Október 6. szombat

*Én adok a szomjazónak
az élet forrásából ingyen (Jel 21,6)*
Országos Evangelizáció
a Deák téren 9.40-től 16.00-ig

Október 7.

Hálaadó vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – *Hálaadó vasárnap* – Hálaadás a természetért és terményekért

16.00 – Családos délután – kisgyermekes családok alkalma. Témánk: *Idejében adsz!* – Az Isten ajándékairól és szeretetéről
Az interaktív bibliai feldolgozás után kötetlen beszélgetés és teázás

18.00 – Orgonazenés áhítat

Október 10. szerda

19.00 – Fügefafa – középgenerációs interaktív hit-tan és közösségi alkalom
Téma: *Jézus példázatai az imádságról*
Helyszín: Sára-terem

Október 14. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

11.00 – A kétnyelvű istentisztelet a Német Fúvószenekar szolgálatában. Igét hirdet: (tolmácsolással) *Barbara Löttsch*, a Német Ajkú Evangélikus Gyülekezet új lelkésze
Gyűjtés az iraki keresztények javára.

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet

19.00 – Fészekrakó kör – házasságra készülő fiatalok és fiatal házaspárok köre
Gondolatok a házasságról az Énekek éneke alapján: „*Szerelmed jobb a bornáll!*”
Mi biztosítja a boldogságot a házasságban?

Október 15. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
„*Te érted gyilkolnak minket nap, mint nap, annyira becsülnék, mint vágójuhot*” – keresztényüldözés Irakban és Nigériában. *Fabiny Tamás* püspök vetített képes beszámolója

Október 21.

Áldozati vasárnap

Templomszentelés évfordulóján hálát adunk a templomunkért, és megemlékezünk Scholtz Gusztáv templomépítő lelkészről, későbbi püspökről, aki budavári szolgálatát 145 évvel ezelőtt kezdte el, és 1918-ig végezte. Áldozati vasárnapunkról szóló levelünket mellékletként olvashatják!

11.00 – Az istentisztelet keretében megáldjuk a ke-rek házassági évfordulót ünneplő párokat

Október 24. szerda

19.00 – Fügefafa – középgenerációs interaktív hit-tan és közösségi alkalom
Téma: *Jézus példázata az engedelmességről*
Helyszín: Sára-terem

Október 28. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

A 11 órakor kezdődő istentisztelet után gyülekezeti kávézás

18.00 – Budavári Gospel Kórus koncertje
Peace-Love&Heaven (Békesség, Szeretet és Menny) című most megjelenő CD lemezbemutatója.

19.00 – Férfisátor

Reformáció 501

Október 31. szerda

Reformáció ünnepe

11.00 – Ünnepi istentisztelet úrvacsoraosztással
igét hirdet: *Bence Imre*

18.00 – Ünnepi istentisztelet és reformációi emlékest – a Német Ajkú Evangélikus Gyülekezet és a Budai Református Gyülekezet közös ünnepe.

November 4. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

16.00 – Családos délután – kisgyermekes családok alkalma. Témánk: *Bocsáss meg!* – tanítás a bocsánatkérésről és a megbocsátásról.
Az interaktív bibliai feldolgozás után kötetlen beszélgetés és teázás

18.00 – Orgonazenés áhítat

November 7. szerda

19.00 – Fügefafa – középgenerációs interaktív hit-tan és közösségi alkalom
Téma: *Jézus példázata a megbocsátásról*
Helyszín: Sára-terem

November 11. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

18.00 – Ifjúsági zenés istentisztelet – Budavári Gospel Kórus szolgálatában

19.00 – Fészekrakó kör – házasságra készülő fiatalok és fiatal házaspárok köre
Gondolatok a házasságról az Énekek éneke alapján: „... *mert pusztítják a szőlőt!*” A házasságot erodáló veszélyek és azok kezelése.

November 12. hétfő

19.00 – Budavári Evangélikus Szabadegyetem
Neuroesztétika, a festmények befogadásának neurobiológiája.
Nagy Zoltán orvosprofesszor előadása

November 18. vasárnap

Istentisztelet a szokott rendben.

November 21. szerda

19.00 – Fügefa – középgenerációs interaktív hittan és közösségi alkalom
Téma: *Jézus példázata az élet értelméről*
Helyszín: Sára-terem

November 24. szombat

10.00 – Temetői séta és megemlékezés a Farkasréti temetőben, az egykori budavári lelkészek sírjánál. Találkozás a temető főbejáratánál.

November 25.**Örök élet vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben.

11.00 – Az istentiszteleten megemlékezünk az elmúlt egyházi évben elhunytakról.

Az istentisztelet után gyülekezeti kávézás

19.00 – Férfisátor

Ádvent előtt – élő reménységgel!**November 25–28.
vasárnaptól-szerdáig**

18.00 – Evangelizáció Budagyöngyén
Igét hirdetnek a gyülekezet lelkészei

December 2.**Ádvent 1. vasárnapja**

Istentiszteletek a szokott rendben.

Máltai Szeretetotthon

A Diakóniai Munkacsoport havi egy alkalommal, szerdánként 14–15 óra között áhítatot tart Máltai Szeretetotthonban. Újabb szolgálót végző testvérek jelentkezését várják.

Bajnóczi Ilike +36-20-824-5375

Betlehemes kiállítás

Ádvent idejére Betlehemes kiállítást tervezünk a Kápolnába. Szeretnénk bemutatni, hogy a gyülekezeteink családjában hogyan él ez a hagyomány. Várjuk azok jelentkezését, akik szívesen kölcsönadják a családi Betlehemet, vagy egy arról készült nagyméretű (min. 30 x 20 cm) színes fotót. Az is jó lenne, ha egy-egy családi történet is megosztanának velünk az alkotásokkal kapcsolatban.

A kiállítást dec. 1-jén szombaton szeretnénk be rendezni, a kiállításmegnyitó advent első vasárnapján, dec. 2-án a 11 órás istentiszteletet követően lesz; a továbbiakban pedig a gyülekezeti alkalmakhoz kötődően látogatható. Dec. 23-án a 11 órás istentisztelet után búcsúznánk a Betlehemektől, hogy karácsonyra mindenki hazavihesse a becses emlékeket.

Kérjük, akik Betlehemet adnának kölcsön erre az időszaki kiállításra jelentkezzenek az *adel.nagyvaradi@gmail.hu* címen!

Előre is köszönjük!

Istentiszteletek a templomban:

Vasár-és ünnepnap: **9.00; 11.00 és 18.00**

Német nyelvű istentisztelet a kápolnában:

Vasárnap **10.00**

Budagyöngyén: Vasárnap **9.00**

Bibliaórák

Gyülekezeti bibliaórák

Hétfő **17.00** – Budagyöngye, kápolna

Kedd **18.00** – Budavár, kápolna

Péntek **17.30** – MÉRTÉK – hittan fiatal-felnőtteknek, szülőknek és gyermekeknek

Imaóra

Csütörtök **9.00** – Budavár, kápolna

Nyugdíjas kör

Csütörtök **10.00** – Budavár, kápolna

Ifjúsági bibliaórák

Péntek **17.30** – Kisifi (MÉRTÉK)

Péntek **17.30** – Egyetemi ifi (minden 3. péntek)

Csütörtök **19.00** – Pályakezdő

Gyermek-bibliaóra az istentisztelet idejében

Vasárnap **11.00** – Óvodások / Alsók / Felsőök

Énekkari próbák

Schütz kórus próbája – kialakítás alatt

Kedd **19.00** – Gospel kórus próbája – Sára terem

Baba-mama kör

Kedd **10.30** – minden hónap 2. és 4. keddjén

Konfirmációi oktatás

Péntek **17.30** – a MÉRTÉK keretében

Havi rendszerességű alkalmak

Családos összefogás – hónap 1. vasárnapján

16.00 – kisgyermekes családok találkozója.

Férfi sátor – Minden hónap utolsó vasárnapján

19.00 az istentisztelet után.

Fügefa – havonta 2x, szerda **19.00** – Sára terem.

Felnőtt keresztségre és konfirmációra felkészítő alkalom.

Fészekrakó kör – hónap 2. vasárnapján **19.00** – fiatal házások és házasságra készülők köre.

Lelkészi Hivatal

1014 Budapest I. ker. Táncsics M. u. 28.

Samu Piroska irodavezető

Kövesy Emese gazdasági vezető

hétfő-péntek: 9.00-13.00

telefon: **+36-1-356-9736**

web-lap: <http://budavar.lutheran.hu>

e-mail: **budavar@lutheran.hu**

Bence Imre – igazgató lelkész, esperes

Fogadóóra: kedd 15.00-18.00; péntek 9.00-12.30

e-mail: **imre.bence@lutheran.hu**

Bencéné Szabó Márta – lelkész

Fogadóóra: szerda 9.00-13.00

Péter Zoltán – lelkész

Fogadóóra: kedd 9.00-13.00; csütörtök 9.00-13.00

e-mail: **zoltan.peter@lutheran.hu**

Dr. Fabiny Tamás – püspök

e-mail: **tamas.fabiny@lutheran.hu**

„Amikor feltámad a szél...” – Egy budavári matróz naplója

Az elbeszélést a 2006-os konfirmációs színdarab ihlette.

A Magyarországi Evangélikus Egyházi flotta Budavári zászlóshajója 1992. május 17-én fogadott a legénységének soraiba, amikor Szebik Imre, az Északi Egyházkerület admirálisa megkeresztelt.

A hajó életébe 2003-ban kapcsolódtam be, amikor családommal részt vettünk a nagyvelegi hittantáborban, ahol nagyon jól éreztem magam, megtapasztalhattam, milyen egy befogadó közösség és Isten szeretetében lenni. Innentől kezdve a táborok, gyermek programok, az Istentiszteletek állandó részvevője lettem, így váltam aktív legénységi taggá.

A 2005-ös táborban a velem egykorú legénységgel arra jutottunk, hogy jelentkezünk a 2005/2006-os év matróz képzőjébe, a konfirmációs órákra. A konfirmációs órákon Bence Imre kapitány készített fel minket a nagy eseményekre, a konfirmációra és a vizsgára. Megtanultunk, hogyan épül fel és működik az egyház hajója, mik a keresztény élet hajózásának szabályai, merre kell tartania a hajónak, mik segítenek a kormányzásban, mit jelent az, hogy Krisztus az egyház teste. De megtanultuk azt is, hogy az egyház hajója csak akkor halad, csak „akkor döngethetünk igazán”, ha „feltámad a szél”, ha a Szentlélek hajtja a hajót, amit „alig várunk”. A matróvizsga után a csapat 2006. május 30-án konfirmált Imsi kapitánynál, és lett ezzel a hajó, a gyülekezet felnőtt tagjává.

A keresztény hitben megerősödve a hajó fiatal matrózai körének, a pénteki ifinek lettem oszlopos tagja. Az ifi és a gyülekezet lelki otthonommá vált, ahol az izgalmas beszélgetések, színes programok, kirándulások mellett mindig feltöltődhettem lelkiileg, ahol megélhettem azt, hogy szeretnek, hogy Isten szeret.

A 2010-es hittantábor utolsó estéjén Skriba Dani matróztársammal, Imsi kapitánnyal és még pár fiatal matrózzal, azon tanakodtunk, hogyan tudnánk a hajó életében aktívabban részt venni, hogyan tudnánk több feladatot vállalni a gyülekezetben. Dani matrózzal a következő évben rengeteg ötleteltünk, terveztünk, dolgoztunk azon, hogyan tudnánk résztvevőkből segítőkkel válni. A

2011-es táborban már megkezdtünk a „tiszტიranglétrán” való feljebb jutást, „mentorok” lettünk, és bekapcsolódtunk az ifjúsági órák szervezésébe is. 2012 tavaszán az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy beválasztottak a hajó közgyűlésébe, ahol a gyülekezet ügyes-bajos dolgait tárgyalják meg. 2013-ban pedig még feljebb léptünk: ifi- és táborvezetőkké. Mindkét feladatkörnek nagy lelkesedéssel álltunk neki, Isten pedig rengeteg örömet adott nekünk általuk.

Részből ez az öröm adta az elhívást, hogy Imsi, Márti és Iván kapitányhoz, Imre és Tamás admirálishoz hasonlóan én is hajóskapitány szeretnék lenni. Így jelentkeztem az evangélikus flotta kapitányképzőjébe, az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol 2013 őszén kezdtem meg tanulmányaimat. Az egyetemi évek alatt többek között jártam a német evangélikus flottának egy kapitányképzőjébe, voltam a kapitánytanoncok közösségének vezetője is. De mind ez idő alatt igyekeztem töretlenül folytatni a Budavári hajón végzett szolgálataimat. Jelenleg gyakorlati évemet töltöm egyházunk Maglódi hajóján, Németh Mihály „mentorkapitány” mellett.

Pár hete mentorkapitányom „anyahajójának”, a Famosi Gyülekezet templomszentelési hálaadó Istentiszteletén jártunk. Ott Misi kapitány elmondta, hogy bár több gyülekezetnek is volt kapitánya, de a famos hajó legénységének ő mindig is a tagja marad. Az, hogy melyik hajón kapitány, változhat, de az örök, hogy ő a famos gyülekezethez tartozik.

Számomra ezt jelenti a Budavári Evangélikus Gyülekezet. Bárhova is kerülök majd lelkészként, számomra a biztos pont, az „anyahajó”, az anyagyülekezet mindig is Vári gyülekezet lesz, amit otthonomnak mondhatok, ahol mindig azt érezhetem, hogy egy vagyok Isten budavári hajójának matrózai közül.

Ezúton is köszönök mindent, amit a Budavári Gyülekezettől kaptam és kívánok jó Szelet, mert „amikor feltámad a Szél, akkor döngethetünk csak igazán!”

Lukács Máté András

Ikarosz

Most értettem meg Ikarosz történetét, míg figyelttem 18 éves unokánk és szüleinek vitáit. De úgy látom majdnem minden családban hasonlóan játszódik manapság a fiókák kirepülése. Vagy talán régen is, mindig is így volt?

Daidalosz, az apa, viasszal összeragasztott tollakból szárnyakat készített magának és fiának, Ikarosznak. Így akartak elmenekülni Minósz király szigetéről, Knossoszból. Mielőtt felszálltak volna, Daidalosz figyelmeztette a fiát, hogy se túl alacsonyan ne repüljön, mert elragadják a hullámok, se túl magasan, mert a Nap megolvastja a viaszt, s elveszti szárnyait.

Ikarosz egy ideig megtartotta apja szavát, de a magasság megigézte, s egyre magasabbra repült. A Nap melegétől megolvadt a viasz, a tollak leváltak, Ikarosz a tengerbe vészett.

Évekig ragasztgatjuk mi is, tollanként, gyermekünk szárnyait. Rajzolunk vele, tanulunk vele, fizetjük a különórákat, segítjük a tanulmányi versenyekre való felkészülést. Megkeressük a legjobb iskolákat, a legeredményesebb nyelvtanfolyamokat, a leghasznosabb nyári táborokat. Azután közeledik az érettségi vizsga és a továbbtanulás. S a gyermek már próbálgatja szárnyait, tanul repülni. Kirepülni a fészekből.

Eddig talán eszünkbe sem jutott, hogy beszéljünk vele az életről, a külvilág dolgairól, örömeiről, veszélyeiről, az egyetlen megbízható kapaszkodóról, hiszen első a tanulás..., vagy nem is maradt rá időnk. Most pedig már nem érdekli az „öregező” szülők érthetetlen aggodalma. Már messzire néz, már repülni készül. Talán nem is csak országon belül, hanem ahogy most divat, külföldre.

Kirepül. Nem leszünk mellette. Nem láthatjuk, hogy milyen körülmények fogadják, s hogy vigyázz-e majd a helyes repülési magasságra. Figyeli-e az Úrtól kapott mércét, hogy se a mélység, se a csalfa magasság ne sodorja pusztulásba. Csak reménykedhetünk, hogy van magához való esze, talán mégis emlékszik az otthonra és kerüli a bajt, ellenáll a kísértéseknek, s imádkozhatunk, hogy vele legyen Isten, akkor is, ha ő nem fordul feléje.

Ha eddig nem tettük volna, most biztosan megtanulunk imádkozni.

Sass Enikő

„Az én ígém...”

A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által (2Tim 1, 14)

Ez édesapám konfirmációs ígéje. Arról szól, hogy mindannyian kapunk és hordozunk adottságokat és tehetségeket, melyekkel hasznosak lehetünk a világban. De ehhez az kell, hogy felismerjük és elfogadjuk ezeket a tehetségeket. Ezért van szükség a Szentlélek erejére, így válik a belső adottság, a világ és a közösség számára is hozzáférhető külső kincssé.

Réthelyi Klára, 6. osztály

„Egy földműves kiment a szántóföldjére vetni. Ahogy szórta a vetőmagot, egy részük az útra esett. Odarepültek a madarak, és mind felcsipegették. Más magok köves talajra hullottak, ahol sekély volt a termőföld. Ezek gyorsan kikeltek, mert nem voltak mélyen a földben. Amikor a nap fölkel, megperzselte a növényeket, és mivel nem gyökereztek mélyen, teljesen elszáradtak. Megint más magok tüskés gyomok közé hullottak, ahol kikeltek, de a felnövő gyomok elnyomták és megfojtották őket. A magok egy része azonban jó termőföldbe esett, felnőtt és termést hozott. Az egyik százszor, a másik hatvanszor, ismét másik harmincszor annyit termett, mint amennyit a gazda vetett. Akinek van füle, hallja és értse meg!” (Mt 13, 24-30)

Nekem azért ez az egyik kedves ígém, mert már nagyon sokszor hallottam az istentiszteleten és a hittanórákon is, és minél többször hallottam, annál jobban megszerettem. Aztán a családomtól is ezt kaptam, mint konfirmációs ígét. Az ígében a magvető által szórt mag a Szentírás, és az, hogy a mag hova hullik az pedig megmutatja, hogy mi hogyan fogadjuk be az Igét. Például amikor a köves talajra esik, akkor az ilyen embert nem érinti meg az Ige üzenete és nem gondolkozik el rajta. Van olyan, aki csak akkor lelkes, ameddig hallja, de amikor már más helyzetben van, akkor nem akképpen cselekszik. Sajnos valamennyiünknek vannak ilyen helyzetei. De van olyan is, amikor megmarad bennünk az ige, és egész életünkben visszaemlékezünk, és felidézzük magunkban azt a pillanatot, amikor az ígét hallottuk. Ennél is fontosabb az, hogy ne csak felidézzük az ígét, hanem úgy is cselekedjünk a mindennapjainkban. Szerintem a cselekedeteinkben kell tükröznünk azt, hogy olvassuk a Bibliát.

Heinczinger Bence, 9. osztály

„Úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat” (Mt 5,16)

Azért ez a kedvenc ígém, mert keresztényként küldetésemnek tartom, hogy fényt hozzak mások életébe, ezzel terjesztve Isten szeretetét. Világosságnak kell lennem az engem körülvevő emberek között megbocsátással, szeretetemmel, odafigyeléssel. Ilyenkor érzem azt, hogy Isten munkálkodik bennem és az ő akaratát cselekszem. Amikor elveszettnek érzem magam, ez az ige nyújt nekem útmutatást, mert ezáltal érzem, hogy keresztényként mit tehetek másokért.

Szilvágyi Lilla, 12. osztály

„Az állhatatosság pedig tegye tökéletessé a cselekedetet, hogy tökéletesek és hibátlanok legyetek, minden fogyatkozás nélkül.” (Jakab 1,4)

Eddig is meghatározó volt, hogy mindig jól kell teljesítenem, de ez a mostani élethelyzetemben még inkább így van. A közelgő szalagavató, érettségi és a világversenyek miatt egyre többször van segítségemre ez az ige. Ha nem is sikerült minden úgy, ahogy elterveztem, tudom, hogy ezekből csak tanultam és így megerősödtem.

Varga Aliz, 12. osztály

Mi vagyunk...

Mi az, amit a szakács a hozzávalók közül nem hagyhat ki a sütésnél, főzésnél? Hát persze, hogy a só! Só nélkül alig van étel, ami ízletes és jó lehet, ha sütünk-főzünk. A tanévrnyitó istentiszteletünk üzenetének alapját Jézus mondata képezte:

„Ti vagytok a föld sója!” (Mt 5,13)

Azért, hogy a só fontosságát a gyermekeink részére bemutathassuk, a hitoktatóinkkal együtt gondoltunk egy nagyot, és olyasmire vetemedtünk, amire eddig nem nagyon lehetett példa a gyülekezetünk történetében. Istentisztelet közben, az igehirdetés előtt pogácsával kínáltuk a gyerekeket és a kíváncsi felnőtteket is. Igen ám, de a pogácsák egy része, és nem lehetett tudni, hogy melyek, sótlanok voltak, míg a többi sózott. A gyerekek vidáman majszoltak, a felnőttek óvatosan kóstoltak. Vajon milyen az íze? Megfelelő? Van benne minden, ami kell egy jó és ízletes pogácsához?

Volt, akinek az arcán elégedetlenség ült ki: ez nem jó, hiányzik belőle valami. Hát persze, hogy a só! Ezt egyből megérezzük, ha hiányzik! Ezt szeretjük volna demonstrálni. Azt hiszem, sikerült. Így már olyan élményalapunk volt az igehirdetéshez, amire könnyen lehetett építeni. Természetesen nem maradhatott ki A só című, híres népmesénkre való utalás sem. A gyerekek száj tátva hallgatták, azok a felnőttek pedig, akiknek eszükbe jutott ez a mese, magukban talán mondták is: Bingó! Kitaláltam!

Az igei üzenet ezek után arról szólt, hogy Jézus akarata szerint mi, tanítványai vagyunk a föld sója. Mit jelent ez? Ideveszem az igehirdetés egyik gondolatát. Jézus azt mondja, hogy azok, akik követik őt, a tanítását, a szeretetének a parancsát, azok olyanok lesznek, mint a só az ételben. Ízt adnak a világnak! Ízt adnak a környezetüknek, ott, ahol élnek. Most képzeljétek el, ha Jézus nem jött volna el! Ha az ő szeretetét, bűnbocsátó hatalmát nem ismernénk, akkor milyen szomorú lenne, milyen íztelen lenne ez a világ. De hála Istennek, hogy Isten elküldte Őt hozzánk, és ő megtanít minket, hogy milyen módon lehetünk igazán értékesek azok számára, akik között élünk.

Hadd mondjak egy-két példát az ízadásra: Akkor vagy ízletes, amikor, ha valaki a közeledben sír, vagy szomorú, te megvigasztalod. Akkor vagy só a világnak, ha békességet teremtess magad körül és nem háborúságot. Akkor vagy só, ha meg tudsz bocsátani valakinek, vagy bocsánatot tudsz kérni valakitől, akit megbántottál. Akkor vagy só, ha hálát tudsz adni mindazért, amid van, és nem panaszkodsz állandóan, hogy még mi hiányzik. Akkor vagy só, ha csendben és láthatatlanul teszed a jót, mások javára is. Akkor vagy só, ha jó dolgokat adsz másoknak, és nem csak elvárod, hogy te kapjál jó dolgokat. Akkor vagy só, ha imádkozol másokért is, nem csak magadért. Akkor vagy só, ha segítesz otthon, az óvodában vagy az iskolában, vagy a munkahelyeden.

Vegyünk példát Jézusról, aki a legerőteljesebb ízt, az önzetlen szeretet ízt adta ennek a világnak. E nélkül valóban nagyon szegény és sivár lenne a világunk. Örülhetünk, hogy olyan Urunk van, aki szeret és elfogad minket, téged is, mindenkit, és megtanít minket arra, hogy hogyan legyen értékes, másokat is ízesítő az életünk.

Ti vagytok a föld sója. A só nem ízetlenül meg, legfeljebb nem találjuk, nem tudunk vele ízesíteni.

Ha nincsen köztünk Jézus, akkor gyengék vagyunk a szívünkben! Ha köztünk van, akkor erősek! És ő azt mondja, hogy vigyük az ő szeretetét a világba! Ha nem lennénk ott a világban Jézussal, a Mennyei Atyával, akkor sokkal-sokkal nehezebb lenne az életünk. Így viszont megbirkózhatunk a nehézségekkel, és lehet arra is erőnk, hogy segítsünk másoknak, hogy jót tegyünk másokkal.

Munkaévünk énekének a 473-as énekét választottuk:

Ízt ad a só, megtart, óv romlatlanul.

Ilyen hivatást szánt népének az Úr.

Mért vagyunk még romlás, íztelen halom?

Emlékeztess minket, só az asztalon!

Hiszen mi is azok vagyunk...

A rengeteg pogácsát készítő és kiosztó lányoknak, asszonyoknak és hitoktatóinknak pedig nagyon köszönet, amiért cselekedetükkel máris egy kicsit megízestették ezt a napunkat!

Péter Zoltán

Ízt ad a só!

Ezzel a címmel fogadta el a gyülekezetünk presbitériuma a 2018/19-es munkaévre készülő munkatervet. Igyekeztünk meghatározni azokat a célkitűzéseket, amelyeket ebben az évben szeretnénk megvalósítani. A munkaterv alapvetésén kívül a misszióról szóló – rendkívüli fejezetet – osztjuk meg a testvérekkel. Hisz ezt az ügyet közösen kell imádságban hordoznunk!

Alapvetés

A reformációi jubileummal járó ünnepdömping és az általános tisztújítás befejeződése után új munkaévet kezdünk. Kézbe vehetjük az Országos Munkaprogramot, amely *A szolgálat útján* címet viseli. És mi magunk is egyrészt erre az anyagra építve, másrészt a Krisztustól kapott küldetésünkre alapozva látunk munkához. Azok, akik Krisztus által új életet nyertek, az életük szerves részének tekintik, hogy – mint a só – észrevétlenül és mégis észrevehetően, nem kirívóan, de mégsem visszahúzódva, rejtetten és nem elbújva végzik ízesítő szolgálatukat. A tanévnyitó istentiszteleten is erről szólt az igehirdetés, így gyermekek, ifjak és felnőttek egyaránt hallották a megtisztelő küldetést: Sóvá kell lennünk! Erre hív most is Jézus, és erre kötelez bennünket a lutheránus ősök hagyatéka is. Scholtz László énekszövege lesz tehát a munkaévünk mottója, de az egész ének egyfajta himnuszunkká lehet ebben az évben.

Tegyük a presbitériumban, és a közösségekben, az alkalmaink szervezése közben valamint az igehirdetésünkben és a tanításunkban hangsúlyossá azt, hogy Krisztus által lehetünk vonzó látvány, íz, fény! S így valósulhat meg a gyülekezetben a családiasság és a kisugárzás, a növekedés reményében.

Misszió

Ebben az évben egy új tervvel készülnek a gyülekezet tagjainak aktívabb megszólítására. Ősszel egy hónapig (november) és reménység szerint tavasszal is (március) egy-egy földrajzi területen élő evangélikusokra és megszólítható testvérekre fókuszálunk.

Javaslatom szerint ősszel az **1021** irányítószám területén (*109 nyilvántartásban lévő testvér lakik ezen a területen!*), tavasszal egy másik területen élő testvérek megkeresését buzdítását, aktivizálását tűznénk célul. A hónap végén pedig egy négynapos evangelizációval zárunk az akciót. Ebben számítanánk a diakóniai munkatársak segítségére is, a területen élő idősök feltérképezésében.

- Számítunk a területen élő aktív evangélikusok kapcsolatépítő szerepére.
- Reményünk, hogy néhányakat meg tudunk szólítani, s elindulnak az alkalmakra.
- Bízunk abban, hogy többekhez eljut az evangélium szava.
- Ezzel együtt az adatnyilvántartásunk is hitelesebb képet mutat majd.

A részletes munkaterv a honlapunkon olvasható.

Bence Imre

Kettő az egyben...

Édesanyaként és felügyelőként vettem részt gyülekezetünk június 24–30. között megrendezett nyári táborában. Édesanyaként két kamasz fiam „oldalán”. Felügyelőként fejembe véve, hogy gyülekezetünk valamennyi kis és nagy közösségének életében részt veszek, megismerem tagjait.

Gyönyörű, békés és egyben izgalmas hetet töltöttünk Szigetszentmártonon, a már jól bejáratott, idénre még szépen fel is újított táborozó helyünkön.

A tábor mottója *„A legfontosabb családtag”* volt. Őt járták körül a lelkészeink és hitoktatóink által vezetett reggeli és esti áhitatok, a korcsoportonkénti beszélgetések, a gyerekek és ifjak előadásai, alkotásai. **Róla** szóltak gondosan összeállított énekes füzetünk énekei, ahol a gyermekdalok, a gyülekezeti énekek és az ifjúsági kánonok jól megfértek egymás mellett. **Ő** bújt elő a napról-napra gombolyodó interaktív mese történetéből. **Ő** volt jelen, amikor késő este az ifjak Nikodémus beszélgetésre gyűltek össze lelkészeinkkel és **Ő** volt az első, aki felcsengett a gitáros reggeli ébresztő olykor rekedtes hangjai közt.

A tábor napjaiban helyet kaptak az elcsendesedések, komoly beszélgetések, és a vidám szabadterei játékok, visongó fürdőzések is. Szépen egyensúlyban váltakoztak az események, helyet hagyva a „csak úgy” beszélgetéseknek vagy a népszerű ping-pong bajnokságnak.

Egy közösség akkor érik össze, ha minden tagja érzi, szükség van rá, ő is tesz valamit a többiekért. Táborunkban mindig volt szorgos kéz, odafigyelő gondoskodás kicsiktől a nagyokig. Mégis külön öröm volt látni az ifjúsági vezetők és az ifisek kreatív ötleteit, szervezését, a programok, játékok megtervezését és megvalósítását. Mindezt szeretettel, odafigyeléssel minden korosztályt bevonva.

Milyen volt 2018-ban Szigetszentmártonon táborozni? Békés, szeretetteljes, Krisztus igéjére figyelő igazi keresztény közösségi élmény. Hálát érzek, hogy lelkészeink, hitoktatóink és ifi vezetőink ezzel az élménnyel ajándékozták meg közösségünket. Édesanyaként és felügyelőként egyaránt.

Legyen áldás szolgálatukon továbbra is!

Heinczinger Orsolya

Hírek – Hírek – Hírek

- Péter Zoltán május 25-én teremtésvédelmi előadást tartott a Jézus Testvérei Ökumenikus Diakóniai Rend felkérésére az Üllői út 24-ben, *Szellemi portyázás teológusként a Hegyi Beszéd néhány verse körül a teremtésvédelem jegyében*, címmel.
- Május 27-én Keijo Gärdström – a kouvola-i testvér-gyülekezetünk igazgató lelkésze hirdette az ígét templomunkban. A finn testvérek most a diakóniai munkacsoportjukkal érkeztek hozzánk. Az istentisztelet után megbeszélést folytattunk a kouvola-i és a budavári gyülekezeti diakóniáról. A finn küldöttség vezetője Lasse Karpele lelkész volt, aki a diakóniai munkáért is felelős. Gyülekezetünk szolgálatáról a megbeszélésen Herzog Csaba, a diakóniai munkacsoport vezetője, Tóth Katinka a testvérgyülekezeti munkacsoport vezetője és Bajnóczi Ilike, diakóniai munkatárs tájékoztatta.
- A Völgy utcai ökumenikus óvoda templomunkban tartotta a tanévzáró istentiszteletét június 2-án. Földesi Tibor református, Lengyel Donát katolikus lelkészek végezték a liturgiát, és Bence Imre lelkész hirdette az ígét.
- Június 3-án volt a munkaévváró gyülekezeti napunk, a Budavári Evangélikus Fesztivál. Délelőtt tanévzáró istentisztelet, a közös ebéd után pedig gospel koncertek, gyermek programok, előadás és kávéház várta a résztvevőket. Az esti evangelizációt Keczkó Pál megválasztott esperes tartotta a reformáció emlékkútnál felállított színpadon.
- Június 4–7-ig minden délelőtt az iskolák hittanosait hoztuk be a templomunkhoz. Itt a lelkészekon kívül Kovács Kata, Péterné Mestery Rita, Molnárné Varró Mária és Samu Piroska hitoktatók foglalkoztak a gyermekekkel.
- Június 10-én a budahegyvidéki templomban történt az esperesi staféta átadás, ahol Dr. Fabiny Tamás püspök beiktatta hivatalába Keczkó Pált, a Budai Egyházmegye új esperesét.
- Június 16-án Bence Imre lelkész és Szuhai Mónika a budavári Gospel kórus vezetője zenés evangelizációval szolgált Cinkotán, a *Megszólított, vigasztal* című CD zenei összeállítása alapján.
- Június 21-én kezdődött a III. Budavári Bach Fesztivál, amelyet Bán István orgonista szervezett. Ebben az évben is több színvonalas koncertet hallhattak a résztvevők.
- Június 24-én búcsúzott hivatalosan a Német Ajkú Evangélikus Gyülekezet lelkészétől, Johannes Elrbruchtól, akinek magyarországi szolgálati ideje lejárt. Az ünnepi alkalmon Dr. Fabiny Tamás püspök és Bence Imre lelkész köszönte meg neki a közvetlen és baráti közös szolgálatot. Johannes Elrbruch Ausztriában folytatja lelkészi szolgálatát.
- Június 24–30-ig tartottuk a „Legfontosabb családtag” címmel nyári táborunkat Szigetszentmártonban.
- augusztus 23–25-ig Bence Imre lelkész részt vett a Piliscsabai Béthel Belmissziói központban tartott vezetőképzésen. A képzésen résztvevő 12 lelkész majd a Lelkészi Életpályamodell bevezető-sekor a lelkészeknek fog vezetői tréningeket tartani.
- Napközis tábor volt a gyülekezetünkben augusztus 27–30-ig, a hitoktatók Naamán története alapján vezették a résztvevő gyermekeket a hit útján.
- Lelkészi lelki napok voltak Balatonszárszón augusztus 29–31-ig, amin gyülekezetünk lelkészei is részt vettek. Bence Imre csoportfoglalkozást vezetett az ifjúsági vezetőképzésről.
- Szeptember 2-án volt a tanévnyitó istentiszteletünk, amelyen Péter Zoltán adta meg a munkaév alaphangját Jézus szavára alapozva: „Ti vagytok a föld sója!”
- Szeptember 4-én tárgyaltuk az éves munkatervet, „Ízt ad a só!” a címe.
- Az Ars Sacra Fesztivál keretében Tekints az égre... címmel Budai Hollán István grafikáit tekinthették meg az érdeklődők a templomban. Áldjad lelkem az Urat! címmel Tallián Mariann és Lázár Balázs színművészek és az Excanto Régizene Együttes verses összeállítását, és „Bocsáss meg” címmel pedig Takács Eszter koncertjét hallgathattuk meg.
- Szeptember 22-én volt az Ökumenikus Óvoda évnyitó istentisztelete a pasaréti katolikus templomban, ahol Kovács Géza református lelkész szolgált igehirdetéssel.
- Szeptember végén döntött az elnökség és a presbitérium által kiküldött szakmai munkacsoport az új karnagy választásáról. A karnagi pályázatra négyen jelentkeztek, a pályázatot az októberi presbiteri gyűlésen választással zártuk le.

A Budavári Evangélikus Gyülekezet Alapítvány részére a 2017. évben az 1%-os felajánlások összege 1.426.437.-Ft volt.

Köszönjük a támogatást!

Kérjük, hogy az adóbevalláskor idén is gondoljon alapítványunk működésére és az Evangélikus Egyházra, bátorítsa hozzátartozóit, ismerőseit is a 2 x 1% felajánlására!

A Magyarországi Evangélikus

Egyház kódja: **0035**

A Budavári Evangélikus Gyülekezet

Alapítvány adószáma: **18007545-1-41**

A felajánláshoz szükséges formanyomtatvány a NAV honlapjáról letölthető, illetve a templom bejáratánál – kitöltve – megtalálható!

Köszönettel: az **Alapítvány Kuratóriuma**

A Sára-terem alkalmas családi programok, születésnapok és egyéb alkalmak megtartására.

Örömmel állunk ezzel is a gyülekezet tagjai rendelkezésére. Érdeklődni Kovács Kata hitoktatónál lehet a 0620-824-9031 telefonszámon.

Egyházközségi vendégszoba van a Fortuna u. 25-ben. Használatáról érdeklődni Bencéné Szabó Márta lelkésznél lehet a 0620-824-3057 számon.

Budavári Hírmondó

az Egyházközség tájékoztató hírlevele

Olvasó-szerkesztő: Váradai Adél

Tördelés: Hegyi András

Grafika: István

Felelős kiadó: Bence Imre igazgató lelkész

Nyomdai munkák: Rózsadomb Contact Kft.